

ОСАДЦА Ярослав Володимирович (06. 03. 1962, Львів) — майстер народних художніх промислів. Закін. Харків. житл.-комунал. технікум (1990). Працював у Терноп. тресті зеленого будівництва (1981–90), від 1990 — керівник гуртків «Зелена архітектура» та «Писанкарство» в Терноп. екол.-натураліст. центрі учнів. молоді. Навч. плетінню з рогози у нар. майстра Я. Ремінецького, аплікації з соломи — Н. Білик, лозоплетінню — Г. Кучер, нанизуванню бісеру — В. Мушій, макраме — О. Пилипенко. Як чл. товариства «Вертеп» брав участь у фольклорно-етногр. експедиціях у Терноп., Івано-Фр., Львів. обл. (1990–2005). Тоді ж захопився писанкарством (розписує лійк. та шпильк.

техніками; у декорі переважають символи Зх. Поділля, Волині, Лемківщини), досконало оволодів способами плетіння із соломи виробів-оберегів, що символізують вшанування предків (дідухи), родини (павуки), сонця (їжаки). Автор найбільшого в Україні 8-метр. дідуха «Різдвяне диво» (Тернопіль, 2012–13; створ. із 9 тис. колосків), гол. дідуха України (Київ, 2015; бл. 5 м; обидва створ. за принципом календаря). Учасник обл., всеукр. мистецьких виставок від 1990. Окремі твори зберігаються в Музеї нар. архітектури і побуту у Львові ім. К. Шептицького, Терноп. худож. та краєзн. музеях.

Основні твори

дідухи – «Благословення» (2009–12), «Велетень» (2010), «Царська корона» (2012), «Митра» (2014), «Різдвяний дідух з павуком», «Календар» (обидва – 2016), «Хліборобська велич», «Київське Різдво» (обидва – 2017); павуки – «Різдвяний павук з ружею» (2010), «Писанка-ружа» (2012), «Ружа» (2019).

Рекомендована література

1. Касіян В. Правічний символ українства: [за мат. розмови з майстром виготовлення дідухів Я. Осадцею] // Вільне життя плюс. 2014. № 1
2. Олійник Д. Зробив головного дідуха України // RIA плюс. 2015. № 53
3. Гриб А. І швець, і жнець, і на дуду грець: [Я. Осадца] // Гриб А. Творці краси. Т., 2020.

А. Є. Гриб

Бібліографічний опис:

Осадца Ярослав Володимирович / А. Є. Гриб // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-77393>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).